

sat den af Ministeren foreslaaede Porto for Brevkort op i Stedet for at blive staaende ved hans Forslag. Jeg er ikke principielt sikker paa, at det var rigtigt at gaa til en Brevporto af 8 og 4 Ore, maaske burde man været gaaet til 10 og 5 Ore, men efter at baade Folkething og Landsting tidligere saa bestemt have erklæret sig derimod, er det Noget, jeg ikke skal komme ind paa. Derimod er jeg enig med den høitærede Minister i, at naar man gennemfører de samme Portosatser, som man nu bræger, naar man gennemfører 8 og 4 Ores Systemet, skal man ikke fravige det her. En Porto for Brevkort af 4 Ore, som jo er det Halve af den almindelige Brevporto af 8 Ore, vil sætte Brevkortinstitutionen paa en ganske anden virksom Maade ind i Verden, end naar Brevkorttagten skal være 5 Ore. Det gjælder jo om, naar man vil indføre noget saadant Nyt, naar man vil aabne Døren for nye Forbedringer — som forøvrigt hele Verden kjender, kun ikke vi — at man da ikke gjør det knebent og vrangbilligt, som det ærede Udvalg har gjort, og som jeg glæder mig ved, at den høitærede Minister ikke vil gaa ind paa. Derfor vil jeg for mit Vedkommende ikke stemme for Endringsforslaget under Nr. 7, men vil anbefale at blive staaende ved Ministerens Forslag om en Brevkortporto af 4 Ore. Deraf følger ogsaa, at for aabne Brevkort med Svar maa Portoen være 8 Ore; for lukkede Brevkort vil jeg ikke kunne stemme ved denne Leilighed, men for deres Vedkommende vil det være rigtigt at fastsætte Taxten til 8 Ore, idet lukkede Brevkort jo maa betragtes som almindelige lukkede Breve. Dersom man gik til at sætte Taxten for Brevkort til 5 Ore, vilde jeg meget anbefale, at man udvidede denne Taxt til samtlige aabne Brevforsendelser, saa at man ogsaa kunde sende aabne Breve for den samme Porto, og i det Hele taget befri Postvæsenet for den Byrde, det er at undersøge, om det virkelig er aabne eller lukkede Breve, om de skulle henføres til det One eller det Andet. Det er en Fordel kun at have 2 Klasser, nemlig lukkede og aabne Forsendelser. Efter det System, der er indført, maa jeg principalt anbefale, at man bliver staaende ved Ministerens Forslag om 4 Ore for Brevkort. — Hvad Postoprævninger angaar og tilbels ogsaa Postanvisninger, da har man saavel i Lovforslaget som i det ærede Udvalgs Forslag bibeholdt det nuværende System, at man fastsætter en dobbelt Porto for Beløb fra 30 Kr. til 60 Kr. mod for Beløb af under 30 Kr., og den tredobbelte Porto for Beløb af over 60 Kr. Der er aldeles ingen

Forskjel paa det Besvær og den Risiko, Postvæsenet har ved Besørgelsen af disse Arter af Sager. Postvæsenet har ikke større Besvær og Risiko ved en Forsendelse af et Beløb fra 30—60 Kr. eller over 60 Kr., end det har ved Forsendelse af Beløb under 30 Kr., naar der er Tale om Postanvisninger og Postoprævninger. Derimod er Taxten for Postoprævninger sat temmelig lav for de første 30 Kr., og det er en betydelig Nedsættelse, der er stet i Sammenligning med det Nuværende. Nedsættelsen ligger imidlertid ikke i selve Taxten for Postoprævningen, men deri, at man ikke længer behøver at sende et Brev med Postoprævningen. Jeg vil tro, at man vilde træffe det Rette og Billige nærmere ved at sætte Taxten for Postoprævninger til 16, 20 og 24 Ore i Stedet for til 12, 24 og 36 Ore. Der ser som sagt næsten ingen Forskel paa Besværet ved at opkræve 30 Kr., 60 Kr. eller 100 Kr., men derimod er der meget stor Besvær ved Opkrævningen af endogsaa meget smaa Beløb. Noget Vignende gjælder for Postanvisningernes Vedkommende, jeg vil ogsaa der anbefale at nærme Satterne mere til hinanden. Jeg skal i saa Henseende ikke have Noget ind at gaa til 12, 16 og 20 Ore for Postanvisninger. Avisportoens mindste Beløb har den høitærede Minister sat til 5 Ore; jeg tror, det er for lavt. Den høitærede Minister tænker uden Tvivl nærmest paa saadanne Forsendelser som Reklamer, der i Form af Tidender udgaa kun 1 eller 2 Gange, og hvorved der opstaar Betæneligheder i Retning af at forarsage Postvæsenet stor Uleilighed, idet de nu kun betales med 1 Ore til Statskassen. Der gives imidlertid ogsaa andre Arter af Tryksager, som søge at komme ind under Avisportoens; som det har udviklet sig, er der mangfoldige Arter af mer eller mindre reklameagtige eller agitatoriske Forsendelser, som ikke udkomme blot 1 eller 2 Gange, men ret jævnlig og regelmæssig i længere Tidrum, og for disse Skrifter, som sælges til en aldeles nominal Pris, hvorefter Portoen beregnes, faaer Postvæsenet ikke den Betaling, det burde have for en Avis af samme Størrelse. Postvæsenet burde vel ikke have større Betaling end for en Avis af samme Størrelse; men det vil det ikke engang faae efter den høitærede Ministers Forslag. Jeg tror ikke, den vil kunne sættes ringere end til 10 eller 15 Ore, dersom Postvæsenet skal have Erstatning for sin Uleilighed, og det maa erindres, at det er en stor Uleilighed, Postvæsenet har af denne Art Forsendelser i Sammenligning med de almindelige Breve. De modtage en Liste over de Personer, de